

KIADÓ HIVATAL:

zikes Antalkönyvnyom-
dója, hova az előzetes
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitott ér-
ben egy
sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. —
Félévre . 2 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt 25 kr

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut, 15. szám
hova a lap szerelmi ré-
szét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Egy fontos közügy.

(D) Törvényhozásunk gépezete mohón ragadja magába az anyagot, hogy azt feldolgozva, a modern jogállamok színvonalán álló törvénykezést teremtsen. Alkot, hogy hasson és gyarapítson, de csak lassan haladhatunk. S ha annak okát keressük, könnyen feltalálhatjuk a gyakorlati élet egyszerű és természetes, — de megdönthetetlen alaptörvényben, mely minden szilárd intézmény feltételeit az alapon leli fel. Jogi államnak tartanak bennünket s talán méltán. Igaz, hogy sok és nagyszellemű jogászai vannak Magyarországnak, de elvégre is minden elvi dolog a gyakorlat folyamánya. Meghozunk, novellálunk törvénykezési szabályokat s e mellett sokkal kevesebb gondot fordítunk az anyagi jogra, mint a mennyit megérdemelve.

Hogy többet ne említsünk, ott van a kereskedelmi törvény, mely már lassan két évtizedes fennállásának emléket fogja megülni a nélkül, hogy beláttuk volna égető szükségét e törvény revisiójának. Az elvi jelentőségű határozatok és a folyton szaporodó kereskedelmi szokás és megállapodás immár huszadik éve pótolják a hézagot, melyet a kereskedelem terjedése, átalakulása a törvényen ütöttek.

Ott a kereskedők folyton üldöző réme, a kisebb polgári ügyekbeni bíraskodás, mely haldoklón született törvény, ezeket és százezreket ír le évente kereskedőink rovására. — Ott a vásárló, mely rendezetlen voltánál fogva, úgy kereskedőink, mint iparosainknak és a mindennapi élelmet vásárló közönségünknek érzékeny károkat okoz, a szabadversenynek önérdék által sugalt, a törvény által meg nem engedett gyakorlása által.

Törvényhozásunk a gyakorlati élet unszolására végre is belátta, hogy realis kereskedelem érdekében ezen kérdést orvosolni s a nagy apparátussal megindult codificatio a vásárló rendezéssel egy paragrafusban meg is alkotta, az ipartörvény 50. paragrafusában. Hogy mennyiben felelt meg ezen egy paragrafussal az igényeknek a törvényhozás, azt a tapasztalat igazolja. A hivatkozott törvényszakasz rendelkezése elég világos annak, aki azt érteni akarja s viszont elég okot ad a magyarázatra annak, a ki valaminek kizárását csak tiltó törvényben látja. Hivatkozott törvény szakasz az országos és heti vásárokról szól. Megadja az iparosnak azt a jogot, hogy nem csak saját, hanem mások készítményeit az ország bármely helyén tartott országos vásárokon vagy személyesen, avagy megbízottja által áruba bocsáthatja. A korlátlan iparszabadság szép elv, de hogy annak minden megszorítás nélküli gyakorlása csak a kontárok *fattyúhajtásait* szüli, azt igazolja az élet.

A törvényhozásnak figyelme a hivatkozott szakaszban kiterjed a heti vásárookra is, a melyekről úgy intézkedik, hogy megengedi, miszerint heti vásárokon élelmi szereket, kerti és mezei terményeket, valamint házi iparczikkeket bárki áruba bocsáthat, míg másféle iparczikkeket csak helyben lakó van jogosítva árulni.

Hogy meg van e engedve a tolakodó kofáknak üzérkedési szempontból az élelmi cikkek — közönségünk nagy kárára bárminő időben és helyen a piacon összevásárolni, sőt a vásárlásnál erőszakot is kifejteni, továbbá, hogy ki és mit árulhat a piacon, arról hallgat a törvényszakasz, de hogy *kik* és mit vannak jogosítva a napi piacon árulni, nem

mondja ugyan meg, hanem csak *sejteli* a heti vásárokról szóló intézkedésében, melynek félre magyarázhatlan értelme az, hogy ha csak helyben lakó árulhat másféle iparczikkeket heti vásárokon, úgy nem helyben lakó árulni azokat jogositva nincs s viszont hogy ha helyben lakónak csak a heti vásárokon enged meg a másféle iparczikkeket, vagyis más, mint kerti, mezei házi iparczikkeket árulását, úgy a törvény e rendelkezésből kiolvasható az mi ezen rendelkezéssel tiltva van t. i. a másféle iparczikkeket mindennapi árulása.

A heti piacunkon való a törvény által meg nem engedett és féltő mérveket öltött verseny és visszaélés, a törvényellenes üzérkedési vásárlás szülte érzékeny károkat orvoslása immár égető szükségé vált és elvárjuk az illetékes hatósági köröktől, hogy ezen méltánylást érdemlő felszólalásunkat mielőbb orvosolni fogják.

Felhívás

Erkel Ferencz emlékszóbra tárgyában.

Békésvármegye törvényhatóságának folyó évi szeptember hó 27-én és folytatva tartott őszi rendes közgyűlése, egyhangú lelkesedéssel határozatilag kimondotta, hogy:

Békésvármegye közönsége, Erkel Ferencznek, a magyar nemzeti zeneművészet halhatatlan nevű mesterének, a megye legnagyobb fiának, szülővárosában: Gyulán, a megye székhelyén, közadakozás útján, művészeti beccsel bíró emlékszóbrót óhajt emelni.

Sőt a megyei közgyűlés nem elégedett meg csupán az erkölcsi elismerésnek ezen leg-

TÁRZA.

Az emancipált leány.

Illatos kéklő szivarfüst gomolygott a jól fűtött szoba plafondja felé; a szép fehér arcú férfi kinek tányérja mellett a félig elszívott havanna hevert, mosolygva tette le teacésészéjét, s félig hízkelve, félig szemrehányosan fordult a mellette lüsan ülő öreg-asszonyhoz.

— Nos mamuska, hát ez mindig így lesz, nem így alkudtunk! Te elkészítéd a teámat, de magad nem iszol belőle, azt tanácsolod, hogy a nap fáradalmi után pihenjek, legyen vidám, legyen kedélyes, de te oly bus képet csinálsz, hogy a szó a torkomon akad. Illik ez?

— Igazságod van édes fiam, nem illik sehogyse de hol az a levél, az a levél nem megy ki az eszemből.

— Ah persze, hisz azt úgy is tudhatnám. Valahányszor Klári kisasszony megörvendtetett becses krix krazájával, akárcsak egy tüzes bomba csapna le a házban, olyan riadalom támad. Van is miért! Lehet is megindulni szépen kiczirkalmazott sentimentalismusban präperált iránytani gyakorlatoktól.

— Csodálatos-e az, ha egy önmagával és sorsával küzdő leány panaszkodik — anyjának.

— Mintha ő egyedül szenvedne a világon! Sor-sában százan és százan osztoznak.

— Vigasz ez?

— Jól van, tudom hogy te ellenem mindig partfogásod alá veszed, igazat adsz neki, de én ki nem állhatom. Mindig eszembe jut róla az adómabeli cigány, aki hatvan esztendősen létére siralmasan koldult a templom ajtóban.

Könyörüljenek meg rajtam, szegény árva vagyok se apám, se anyám!

Lovag Knebel Aladár ur nagyott kacagott saját elméncségén, még egy kortyot nyelt teájából, s elégtelen simogatta végig hosszú, Ferencz-József szakállát.

Az öreg asszony szeméből kicsordult a könny. — Sohase gunyold fiam, elég szerencsétlen az a leány úgy is.

— Ismételd, ismételd, még nem eleget hallottam! Nekem akarsz talán szemrehányást tenni, a miért nem tartom itthon? Pedig tudod, hogy ha itt van excentrikus bolond néni-kéjével vérig bosszant, s beteggé vagyok.

Es azért még is jó vagyok hozzá. Haboztam csak egy perczig valaha ha atyai dorgálásra volt szükségem? Dehogy itthon tétlenül üljön a sutban, mikor már ki van bontva a nőemancipáció diésőséges lobogója, az elvennivaló homlokegyenest kellenkezik, és ülőben is... van elég teher ugys rajtam.

— Igaz! Hisz engem is tartanod kell. Lovag Knebel Aladár ur közös hadseregbeli főhadnagy színpadias mozdulattal ugrott fel helyéről.

— Anyám, ne sérts meg! Tudod, hogy nem te vagy sok nekem. Sokba kerül lakásunk, a hátsó ló, az inas, a pezsögös vacsorák...

— Röviden mind a komfort amivel a világnak

kiszurjuk a szemét. És a hadnagyi fizetés kevés.

— Látod? Ugy-e hogy kevés? És ez a komfort, ez a szemkiszúrás szükséges nagyon, hogy idővel egy jó partiéba botolhassak. Nekem így kell küzdeni, bókkal, mosolylyal, a hugom dolog által juthatna csak ezélhoz, s ez fáj neki.

— Hát panaszkodott ő valaha dolog miatt? Én tudom, hogy szívesen írja véresre a körmeit, örömmel görnyed szemrontó himzés felett, csak az idegen, hideg környezet, az fáj neki.

— Majd megszokja. Különbö megvagyok róla győződve, hogy egész jól érzi magát, s csak nekünk fest helyzetéről rémképeket. Csak panaszkodik... Miért nem írja mi baja tulajdonképpen új állomásán? Minden bajnak van neve is, s ha ő azt elhallgatja, nem is igaz semmi. Sohase becsátom meg neki, hogy éjjel nappal így ok nélkül felizgat téged.

— Ne ő rá haragudj, ne hídd, nem is anynyira levelei izgatnak fel, mint az a tudat, hogy nincs mellettem. Mit tudod te férfi, mi az egy gyöngye nőnek megbirkózni az élettel? Vihet a csatába tiszta fegyvereket, hasztalan, ellenteleiről ráhull a szenny. Mit tudod te férfi, kinek a szenvedély nem bűn, hogy mi az szilárd maradni a szenvedélyek tüzeiben?

— Gondoljon kötelességeire s nem lesznek szenvedélyei.

— Azt hiszed? A legajátosabb, legszentebb apácának is vannak pillanatai, melyek hasonlónak teszik Éva többi leányaihoz. De az vágyait csak a szürke falaknak sóhajtja el, s a falak nem felelnek neki. De egy ifjú leány ha egyszer vágyai támadtak, teljesítheti

nagyobb fokú nyilvánulásával, hanem ezenfelül az Erkel-szobor eszméjének megvalósítására egy külön bizottságot küldött ki, és még az adakozók sorában is az első kívánt lenni, amidőn egyidejűleg 500 frtot szavazott meg az emlékszoborra, a megye pénztárából.

Alulírottaknak jutott a szerencse, hogy Békés megye bizottsági közgyűlésének megtisztelő megbízása folytán, mint az Erkel-szobor-bizottság tagjai, a szoborra való közadakozást és gyűjtést, jelen felhívásunkkal megindítsuk.

S tesszük ezt azon biztos reményben, hogy kérelmi szövegünk nemcsak Békés megyében — amely Erkel Ferenczben a megye legnagyobb fiát tiszteli — de a magyar zeneművészet minden lelkes barátjánál, tehát az egész magyar haza művelt közönségénél élénk visszhangra talál. Mert hisz Erkel Ferencz nem csupán Békés megyének, hanem széles Magyarországnak méltó büszkesége volt s az ő örökbecsű zenei alkotásai az egész magyar nemzetnek közkincsét képezik. Avagy van-e, aki a Bánk-Bán, Hunyadi László, Brankovics György, István király, a legszebb magyar dalművek bűbajos zenéjén a legnemesebb gyönyört ne élvezné? van-e, kinek lelkét az „Isten áldd meg a magyart“ nemzeti himnuszunk gyönyörű dallamára, a hazafias lelkesedés magasztos érzete át ne hatná? Lehet-e tehát oly lelkes hazafi és igazi zenebarát, aki az említett és ezeken kívül még oly számos remek műnek szerzője, a magyar nemzeti zeneművészet megalapítója és úttörő apostola; Erkel Ferencz iránt, tiszteletet és hálás kegyeletet ne érezne s az ő dicsőségének örök babér koszorújához legalább egy levélkével, az emléket megörökítő szobor létesítéséhez — Istentől adott módjához képest — adományával szívesen hozzá ne járulna?!

Teljes tisztelettel és bizalommal fordulunk tehát a hazai művelt nagy közönséghez, a magyar zeneművészet lelkes barátaihoz s a nagy mester minden igaz tisztelőjéhez, hogy az Erkel Ferencznek emelendő emlékszoborra adakozni, s az adakozásra ismerőseik körében is minél többeket megnyerni és a szobor javára gyűjteni kegyeskedjenek, hogy az Erkel

Ferencz emlékszoborra lehetőleg mielőbb — de hazánk ezredéves jubileumi ünnepére minden esetre — létrejöhessen s az ő nagy nevéhez és el nem múló érdemeihez méltólag örökítse meg az ő dicső emlékezetét.

Bármily csekély adomány is köszönettel fogadtatik s a gyűjtés eredményéről, az adakozók teljes névsorával, annak idején nyilvános számadás fog közöltetni.

A nemes czél áldozatkész felkarolását ismételtén kérve, van szerencsénk hazafias tisztelőnket nyilvánítani.

Gyulán, 1893. október hó.

Az Erkel-szobor-bizottság:

GÖNDÖCS BENEDEK,
elnök.

TERÉNYI LAJOS,

Dr. FÁBRY SÁNDOR,

HAVIÁR LALOS,

KELLER IMRE.

OLÁH GYÖRGY.

BANDHAUER GYÖRGY,

SZALAY JÓZSEF.

Ujdonságok.

— **Esküvő.** Prochnov Ede Budapest fővárosi hivatalnok múlt vasárnapon tartotta esküvőjét a kondoros r. k. templomban Dérczy Mariska özv. Bárány Ferencné urnóval. Az esküvő reggel 9 órakor történt: Tiszt. Bedák Mátyas plébános szép beszéd kíséretében áldotta meg a házas frigyét. Legyenek boldogok.

— **Esküvő.** Lévy Imre jónévű czukrász iparos folyó hó 11-én vezette oltárhoz a békés-szentandrási ref. templomban Szász Juliannát.

— **Kaszinói társas estélyek.** A helybeli kaszinó választmánya f. évi nov. 1-én tartott ülésén elhatározta, hogy az elmúlt évi kaszinói estélyek mintájára ez időn is minden hónapban rendez ily társas összejöveteleket. Ez estélyekre, melyeknek czélja mennél többször összehozni a kaszinó tagjait s családjaikat, külön meghívókat nem bocsát ki, hanem az estélyekről a tagokat a tekete táblára kifüggesztendő hirdetéssel, az intelligencia ama tagjait, kik méltán formálhatnak igényt ez estélyeken való megjelenésre, a lapok útján fogja értesíteni. Belépti díj: személyenként 50 kr, családjegy 1 frt lesz. A czigányt éjfél utáni 1 óráig a kaszinó fizeti, 1 óra után a czigány jogosult tányérozni. Az első ily estély, mely társas özvacsorával kezdődik, folyó november hó 25-én szombaton lesz. Kezdeté pontosan 1/8 órakor. Óhajtaudó volna, hogy az estélyeket nemcsak a kaszinó hanem az intelligencia egyéb tagjai is mennél tömegesebben látogassák.

is azokat könnyen. Klárka még fiatal, tapasztalatlan rettegek . . . ha próbára tenné a sors.

— Próbájáról ismerik meg az aranyat.

— Csakhogy az is megolvad a tűzben. Ismerem a leányomat. Külsője hideg, nyugodt, de mélyen, mélyen érez. Eddig sohase voltak vágyai, betöltötte szívét egészen az irántam, az irántad érzett rajongó szeretet.

— Az a tulságos szeretet — affektálás.

— Nem az, csak érteni kell s nem a férfiesz hideg cynismusával bírálgatni: Ő szívét egészen, tetetetés nélkül adja s mert tiszták érzelmei, nem ismer tartózkodást. Az a leány most husz éves. Jaj neki és nekem, ha most midőn egyedül áll, más szeretett is támad fel szívében. Tudod-e, hogy a szenvedély, mint vad folyam árja, ha medrétől elzáród, mély örvénybe sodor? . . .

— És én pedig azt mondom, hogy egy okos leány minden bel- és külhatalom ellen megvédheti magát. És ha valaha hugom hirtvére csak egy halavány árnyék is esne, én lennék az első, a ki irgalom nélkül rádobnám az első követ. Különbözik erről a kellemes tárgyról asse, asse.

A délezerge főhadnagy ingerülten sétált fel s alá a puha szőnyegek. Ezen este is, mint rendesen, ha Klárikától levél jött, végkép elkeseredetté vált a társalgás közte és anyja közt.

Hisz szerette ő azt a leányt, ugy a maga módja szerint, de azért titokban örült egy kicsit, hogy törni a világ.

Hogyisne, mikor ez a leány a mig együtt voltak, daczolni mert kétségkívül kitérő nevelésű systemájával, mely abból állt, hogy gyöngéd szeretetét röviden visszautasította, összerörte a lelkét apróra, hogy majd új, a mai világnak megfelelő modernebb egészet alkítsa belőle. — Nem sikerült.

Az a lélek összetört ugyan, kiesett belőle a test-

véri bizalom drágaköve de más nem alakult belőle, megmaradt szomorú roncsnak.

Az a lány neki a szép ünnepeket Knebel Aladárnak kinek férfi s nő egyaránt tömjénez azt merte mondani:

„Szeretlek ugyan, de zarnokom nem leszel. Tisztelettel hallgatok meg véleményed, de azért nem kötelességem azt magamévá is tennem. Hízlelgy ugyan Istene, de nekem csak szeretet testvérem vagy.“

Önálló gondolkodásimód, önálló vélemény! No hát csak értékesítő is őket a világban.

Az öreg asszony csendesen az ablakhoz fordult, hogy fia ne lássa pergő könnyeit. Odakint a hótól világos éjben tisztán meglehet különböztetni a szemben levő fesztület körvonalait.

A közeli templomból áthallatszik az orgona hatalmas rezgő zúgása, s az öreg asszony összekulesolja remegő kezét, s hangtalanul mozgó ajkai benső imát rebegek az Urhoz, hogy őrizze meg szeretett leányát a világban is tisztának, ártatlannak, jónak.

Hát csakugyan, minden áron menni akar ma? Ha már meg nem indítja ragaszkodó ártatlan gyermekem sírása, ha hidegen hagyja bocsánatkéréssem, könyörgésem, legalább önmagáért maradjon, ne tovább, reggelig. Nézze, hogy seprile az északi szél a fedelekről a sziporkázó havat, hogy törnek a jégsapok millió fényes szilánkra, ne menjen, ne induljon ebben a fergegben!

— Menni fogok. Ön megígérte nekem beteg gyermekének ágya mellett, hogy mihamarabb ő veszályon kívül van, haza bocsát anyámhoz. Órizkedjék becsület-szavát megszegni, amint megszegte a lovagiaság törvényeit!

A nagy, erős férfi összerándult, mintha korbács hegye csipett volna arcába.

— Igazán oly nagy, iszonyu, megbocsáthatatlan vétek az, ha valaki önfeledten azt meri egy szép, kedves leánynak mondani: szeretlek?

gatná s így lehetővé tennék széteső társadalmunknak legalább néha-néha való egybehozását.

— **Békés megye a tűzoltókért.** Jancovics Pál, megyei alispán egy megleghangú rendeletben arra utasítja a községeket, hogy fizetéses tűzoltóikat tömegesen biztosítsák balesetek ellen. Egy frt díjért, ha a tűzoltót baleset érvén, 300 frt jutalékot kap. Oly méltányos és aránylag olcsó biztosítási mód, hogy hihetőleg egy község sem fogja magát alóla kivonni.

— **Ujtemplom Szarvason.** Régi óhaját készülő megvalósítani a szarvasi ev. egyház, midőn egy új templom megkezdéséről tanácskozik. Az egyháznak e czélra körülbelül 50,000 frtja van s a legutóbb tartott egyházi számvizsgálat alkalmával közlekedéssel határozta el a komoly actiót. E templom felépítésével a magyar nyelvű istentisztelet ügye is rendeztetnék a hívek méltó óhajához képest.

— **Gazdáját lopta meg.** Tóth Mátyas szent-andrási illetőségű atyafi a múlt héten meglopta gazdáját. A reményteljes férfi ugyanis a helybeli casinós szolgáltatásban állott mint minden és a szolgáltatból való eltávoztása alkalmával gazdájára iránti rokon szeméből kifolyólag annak ruháit is eltolvajolta, de sikerült a rendőrségnek még elégiokor nyomába akadni s az eltolvajolt ruha neműket a tulajdonosnak vissza adni s az ípsét a járásbíróhoz kísérni.

— **Uj marharakodó állomás.** Kondoros községre folyamodott volt a miniszteriumhoz, hogy az új vasuti állomás marha rakodóval bővítették ki, miután a kiszénási ilyen állomást alig veszi a Károlyi grófnak kívül valaki igénybe. A kérvény kedvező elintézését nyert, s így bár még meg sem nyit az új vasut (új évig ez is meg lesz, a mi ut hirtik) s már változtatás lesz lenne Kondoros község előnyére.

— **Gátátmetszés.** Folyó hó 9-én d. u. 3 órakor a járási főszolgabíró irodájában a már általunk ismételt jelzett betlehemi városrészt övező másodrendű gátátmetszés kérdése lön tárgyalva. Ezen tárgyaláson, a főszolgabíró távollétében közigazgatásilag Práznovszky szolgabíró elnököl. Városunk részéről Melis György bíró, Dancs Béla főjegyző, és Deutsch Arthur mérnök, a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat részéről pedig Dózsa Andor szakasz igazgató jelent meg. Jelzett ármentesítő társulat képviselőjében megjelent igazgató mérnök ez alkalommal kifejtette, hogy ő a gátátmetszésre felhatalmazással nem bír és ezen ügy végleges elintézése a Szentesen székelő főigazgatóság hatásköréhez tartozik. A városi mérnök által ezen ügyben tett műszaki előterjesztését azonban magáévá teszi és a gátátmetszésre vonatkozó kérdést mielőbbi kedvező megoldás végett a főigazgatóhoz pártolólágot beterjesztendő. Méltó elismerést szavazunk Práznovszky szolgabíró, és a község képviselőjében megjelent tagoknak, kik ezen ügyben a város érdekét lelkiismeretesen védtek.

— Ne kényszerítsen újra, meg újra, hogy orre a hazugságra válaszoljak, ami számomra megalázató de ha nyit, leplezetlen feleletet akar, meg merem mondani: Nevetséges ha egy, deres haju férfi, kinek egyik neje sírban nyugszik, s a másik tőle távol él, szerelmet vall, de ezt még meg lehet bocsátani. De vétek, iszonyu vétek, ha egy apa a leánynak kire legdrágább kincsét, gyermekét bizta, megakarja lelkét mérgezni. Vétek, iszonyu vétek visszaélést üzni gyöngé, védtelen teremtések alárendelt helyzetével, s erre nincs, nem lesz, nem lehet soha bocsánat. Mert ne tartóztasson, nem félek a fergegétől. Kedvesebb nekem a metsző hideg éj az ön világos tulfűtött szobáinál, inkább hallgatom a szél süvöltését, rekedt varjak károgtását mint az ön válogatott mézédés szavait. Gyermek veszályon tul van, és ha ígérte nem tartja meg, inkább gyalog, de menni fogok.

— Jól van, ha minden áron ugy akarja — én csak figyelmeztettem — parancsa teljesülni fog. De gyalog nem mehet, az képtelenség, és nincs az a kocsis aki most neki merjen indulni a hófuvatagoknak. Rám bizza-e magát, elfogad-e, nem kíséruok csak kocsis gyanánt?

— Mindegy akárki, csak haza vigyen. Boglár Sándor fekete bajszu félrehúzódott egy kicsit, hogy helyet adjon egy parányi elnyomott guny mosolynak.

— Ugyan, ugyan, hogy szeretne az a nenyulj-hozzám virág ijesztgetőzni!

Némán léptek egymás mellett a tornácra, mely előtt már várakozott egy alacsony szán. A lovak türelmetlenül vagdosták fel éles patkóikkal a szennyes jeget orlyukaikból sürü pára szállt fel. Klára könnyedén szökött a szánba, visszautasította a férfi segítő kezét, ki azután mégis mellette foglalt helyet, s neki erőszakte a gyeplőt, megsuhogtatta ostarát!

(Vége köv.)

— **Dr. Szöllösy Mór**, ismert nevű fővárosi orvos, a szent Rókus kórház volt orvososa, eljegyezte Herceg Margit kisasszonyt. Herczeg Mihály székesfehérvári nagy kereskedő, Fehér megye törvényhatósági tagjának leányát. Örömmel regisztráljuk ezt az eljegyzési hírt, mely városunkban bizonyára nagy örömet fog kelteni, hol Dr. Szöllösynek számos tisztelője és barátja van.

— **Iroda áthelyezés.** A városi mérnök irodája folyó hó 13-ától kezdve a csendőrhivatali szoba melletti helyiségben lesz. Az eddigi mérnöki helyiség a főszolgabíró hivatalos irodája lesz.

— **Belőtt a szobába.** Mint hallottuk f. hó 10-én este valami Kis nevű cipész legény Özv. Gyurik Jánosné, a „Hattyúvendég” tulajdonosának utcai ablakán át a szobába lőtt; de szerencsére a házban a sarokban álló asztal mellett vacsoránál ültek és így kikerülték a gyilkos golyó irányát mely az ablakkal átellenben lévő falba furódott.

— **Beiratások.** Miután a községi 3. ovoda már megnyílt a szülők figyelmébe, hogy gyermekeiket irassák be és járassák rendszeresen az illető negyedben felállított ovodába.

— **Uj járda.** Városunkban 972 méternyi hosszban különböző utcákban új téglajárda létesül. E munkálat folyó 6-ától serényen folyik és e hó 27-éig befejezést nyer.

— **Hirdetmény.** K. Tarsa község fogyasztási ital- és szesz italmérési adóinak biztosítása céljából f. évi nov. 14-re 31205—93 számalatt hirdettetett árverés ezennel vissza vonatik Gyula 1893. November 9-én. GASZNER kir. p. ü. igazgató.

— **A fogyasztási hivatalnokok tartoznak-e a kerületi betegsegélyző pénztárhoz?** Ebben az elvi jelentőségű ügyben Küntler és Társai békési fogyasztási hivatalnokokak felebbezése nyomán lesz alkalma a kereskedelmi miniszternek dönteni. Mielőbb azonban a döntés bekövetkeznék, szabályszerű tárgyalás végett az iratok a megyéhez küldettek. A felebbezők ugyanis nem akarnak a gyulai kor. betegsegélyző együlethez tagsági járulékot fizetni.

— **Legujabb házi ipar!** A filigrán munka készítés. Van szerencsém értesíteni, hogy helyben a filigrán munka készítésből tanfolyamot nyitottam, s bator vagyok a tisztelt hölgyeket a minták megtekintésére tanhelyiségembe tisztelettel meghívni. Kényes utca Mihály József házban. Templomdiszek, óra és nyakláncok, karkötők, mellűk, kalap, haj és bálidresszek, füzértánc jelvények és karácsonyfa-diszek, tali és kefe-táskák, valamint pamlag-vánkosok díszítvénye, dísz legyezők virágkosarak, színes sodrony és pamutból készíttve. Filigrán tárgyak Nyácsik S. utóda és Löwenfeld Sámuel féle kirakásban megismerhetők. A munka nem csak föltötte érdekes, de könnyen elsajátítható is; már kezdők képesek az első órák alatt egyes filigrán tárgyakat elkészíteni. Beirattási díj az összes munkálatok magtanulásiért 1 frt. Szakadságában áll minden tanulóknak itt létem alatt mind addig látogatni a tanórákat, míg a munkák önálló elkészítésére a kellő ügyességet elsajátította. A hozzá való anyag nálam kapható a lehető legolcsóbb áron. Tanórák naponta reggel 8—12 d. u. 2—7-ig. Eldelgi sikereim után remélem és törekvésem leendő helybeli hölgy közönségnek meglegedését kinyerni. Kiváló tisztelettel B a l o g h Aranka.

Irodalom.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből [szerk. Beöthy Zsolt] megjelent a 12-ik füzet. Nagyobb részét Széchy Károly, a kolozsvári egyetemen a magyar irodalomtörténet tanárának dolgozata foglalja el Zrinyi Miklósról, a XVII. század e nagy alakjáról, ki mint hadvezér és politikus, költő és hadtudományi író egyaránt kivált kortársai közül Széchy tanulmánya felülmúlja egész működését, oly széleskörű tudással s oly mélyreható itélettel méltatván azt, hogy e dolgozat mindenkor számot fog tenni a Zrinyi irodalomban. A füzet második cikkében Rupp Kornél: Gyöngyösi és Listius László cím alatt még csak Gyöngyösi életéről szól, összegezvén a kutatások eddigi eredményeit. A füzetet számos szövegillusztráció díszíti u. m. Esterházy Miklós nádor arcképe, a Csáktornyai vár, a Szigeti veszedelem czimképe. Szigetvár a XVI. században, z híros eszékli hid és erődítmény, melynek elfoglalásához Zrinyinek oly nagy dicsősége fűződik, Új-Zrin vára, melyet a költő építtetett és a Zrinyiemlék a kurzsanczi (most Zrinyifalvi) erdőben: a második cikkben eddig Gyöngyösi arcképe és aláírása. Külön mellékletül: Geleji Katona híres Öreg Gradualja s Zrinyi Miklósnak egy nagyobb alakú remek arcképe van érdekelve a gr. Apponyi Sándor-féle gyűjteményből. — E szép válatból minden füzet ára 40 kr. Kapható minden könyvkereskedésben.

Jókai Magyar Nábobjának illusztrált kiadásából a 16. [utolsóelötti] füzet jelent meg az Athenaeumnál egy színes aquarell és számos szövegképpel. A füzet ára 40 kr.

C S A R N O K.

A szerkesztői monolog.

Adatik, a vésztői első szintársulat által.
Ma vasárnap, Oct. 22-én.

Bérlet.

Szünet.

Az ember tragédiája.

Nagy, látványos drámai költemény, paradijsommal, eszkimokkal, görög tüzzel. Irta: Madách Imre. Színe alkalmazta. Paulay Ede. Helyiérdekű zenével fűszerezte Nagy-Ollósy Domszöghy Mitugrász, a vésztőmegeyi közlöny szerkesztője.

Személyek!

Az ur	—	—	Tölgyfay Jenő igazgató
Ratael	—	—	Tölgyfay Jenő
Gábor	—	—	Az igazgató
Mihály	—	—	Özv. Balambérné
Lucifer	—	—	Dikies Balambér
Ádám	—	—	Tölgyfay Jenoné
Éva	—	—	Tölgyfay Jéno
A föld szelleme	—	—	Az igazgató
Catulus	—	—	(
Hippia	—	—	(Ismeretlen
Fluvia	—	—	(
Péter apostol	—	—	(

Ezt megelőzi:

„A vésztőmegeyi lapok ollója.”

Tündéres monolog. Irta: Nagy-Ollósy Domszöghy Mitugrász.

Egy szerkesztő — — Domszöghy.

Kezdeté 7 órakor, vége tetszés szerint.

Helyárak: stb. stb.

A szénás fészertől szinkorré alakított fabódé esti hat órakor zsufolva van előkelő vésztői közönséggel.

Nem az előadásra kíváncsiak a nézők, hanem arra, hogyan adhatják elő az ember tragédiáját azon a keskeny színpadon, a hol három arkangyal csak úgy férhet el egymás mellett, ha közülök kettő kimegy.

Hat óra 30 perczkor. Nagy-Ollósy Domszöghy Mitugrász harsány gyermekoktatói hangon: —

„Előre, t. közönség, előrr-re! Ma láthatók és hallhatók Vésztőn a világ csodái! És még minden egyébb!

Előre, kérem csak 6 ft. előfizetési ár! A ki fizet: mindent lát; a ki nem jön: annak nem kell Pasteur-féle védőtás. Csak hat forint! Csekély díj mellett még a „Szarvasi zavarodások” íróját is lehet látni.

Előre, előre! Most kezdődik. Második csemetés!

Hét óra két perczkor. Tölgyfay Zénó színigazgató felhuzza a függőnyt. Zajos taps. Megjelenik Nagy-ollósy Domszöghy Mitugrász, hogy elmondja az általa? irt monologját. A közönség türelmetlenül várja a monolog végét, hogy láthassa az „Ember tragédiáját.”

8 óra 42 percz. Domszöghy még mindig monologizál. A közönség, hogy megakassza a monologot, tapssal, dobogással dicséri a szerzőt.

9 óra 20 percz: A közönség átkozza a monolog szerzőjét, a miért monolognak keresztelt egy olyan darabot, melyet már hetek óta hírlapokban olvastak.

11 óra 50 percz: Még mindig Domszöghy monologja. Rendkívül elkeseredés. Több ájulás. A közönség egy része menekül.

12 óra 10 percz (Éjtél után) A nézőtérén három ember. Három torok kiáltja: „Le a függőnyt!” Domszöghy tovább szavalja a monologot.

4 óra 10 percz (hajnalban): Csavargó Jonás éjjeli őr, a három közül a legtürelmesebb néző, ama nézetét nyilvánítja, hogy e monologot egy régi Kalendáriumban már olvasta. A kalendárium pedig már jóval idősebb a monolog szerzőjénél.

6 óra 8 percz (reggel) Csavargó Jonást reggelire hívják haza. A másik két hallgató alszik. A monolog tart.

9 óra 50 percz [dél előtt] A két alvó felébred. Domszöghy folytatja monologját. A két néző elmenekül.

Még aznap plakát hirdeti, hogy „ma oct 23-án Leár király, tragédia 5 felvonásban. Ezt megelőzi, A népszerű népoktatás vagyis ne sutor ultra crepidam,“ monolog, irta: „Valaki”

A színházba nem ment egy lélek sem.

*

Már most tisztelt Domszöghy ur! Ön azt mondta, hogy Szarvason minden ember lapszerkesztő. Lehet, hogy így van. Ezen kijelentése ránk nézve már amen-

nyiben is hízog, hogy nem rendelkezünk vésztői koponyákkal, minek következtében itt az ollókat sem árulgatják. De kíváncsiak vagyunk arra is, hogy hány vésztői koponya és hány tuczat olló képez vésztőn — o g y szerkesztőt.

Jövöre többet — és jobbat!

Pogát — de még nem ultimo.

Férjekösszesküvése.

Igaz történet.

Három helybeli és egy vidéki férj találkozott a „Bárány” előtt.

— Furcsa! Mintha csak össze beazóltunk volna hogy találkozzunk!

Ha már így van, tegyük meg, hogy igazán beszéljünk össze.

— Mire nézvést?

— Mondok én valamit, szól az egyik. Véletlenségből mind a négyünk felesége istentől jó egészséggel megáldottak, nagy hajlamot mutatnak a papucs kormányhoz. Már most nekünk azon kell lennünk, hogy ezt megakadályozzuk.

— Helyes, de hogyan?

— Fel kell kavarni a véröket.

— De mivel?

— A méreg bosszúsággal. Határozzuk el, hogy ma e gy i k ü n k s e m f o g h a z a m e n n i, h a d d mérgeledjenek az asszonyok.

Viharos eljenzés követte ezt az indítványt.

El kell dönteni, hogy ugy kell-e kimondani feleségei v a g y felesége, mondá a társaság nyelvész tagja.

El is mentek, meg is vitatták. Csakogy ez alatt az asztalok megteltek üres üvegekkel. Az üres üvegeknek pedig meg van az a rossz szokásuk, hogy telített állapotoktól lefelé menve éppen annyit veszítenek súlyból, mint a mennyit az általuk az agyba beszorított szeszartalom súlyja nyom. Így magyarázná meg azt valahogyan Archimedes.

Igen, de a természet törvénye az is, hogy a hol sok a „spiritusz” ott a szellem lángol és hatalmas dolgokat produkál mondások, indítványok és czuppanó baráti csókok alakjában. Midőn már másodsor megtelt és fogyott, megint megtelt üres üvegekkel az asztal, többé már nem vitatkoztak „a felesége vagy feleségei” felett, mert olyan állapotban voltak, hogy az e g y feleséget is k e t t ő n e k láttak volna.

A mellékszobákban ez alatt folyt a „Mari-áge” játék. — Contra! Recontra! Subcontra! Hirsch-contra!

Az egyikök harsogó hangon ezt az indítványt tette:

— Menjünk innen. A szomszéd szobában levő subcontrás hangját ismerem, még utóljára ujságba kerülünk.

— Van egy eszmém!

Lehetetlen! — kiabáltak bele a többiek karban.

— De van: menjünk az utcára, fogjuk el az első kocsiat a mellyel találkozunk, szállítsuk ki belőle erőhatalommal is azt, a ki benne ül és ezzel a kocsi-val menjük a „Petőfi” vendéglőbe.

Leirhatatlan lelkesedés követte ezt az indítványt

Fizettek és rohantak ki az utcára.

Egy nyitott kocsi éppen arra hozott a végzet.

A társaság a kocsi elé rohant.

— Hó, megállj!

A kocsi megállott, mert már fogták a lovak zab-láit, míg a vidéki férj, mint a legvállalkozóbb szel-

lemű az ülés előtt megállt és kiáltott:

— Leszállni!!

Ebben a perczben egy csattanás hallatszott, s bár a pofon ütött ember a sötétben mitsem látott, de valószínűleg i s m e r t e m á r a k é z j á r á s t, mert így kiáltott:

— Jaj, a feleségem!

És csakugyan az illető felesége volt, a ki meg-

unván otthon a várást és azt híván, hogy férje mulat (jól hitte!) kocsi-ba vetette magát, hogy férjét felkeresse.

És ime . . . isten rendelkezéséből szépen megta-

lálta.

ELEVEN ÖRDÖG.

Felelős szerkesztő: Laptulajdonos és főszerkesztő
DEUTSCH ARTHUR. SZIKES ANTAL.

A
COGNAC-IPAR
Részvénytársaság
BUDAPESTI CÉG
KORONACOGNAC

gyárára gyártmányaira vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos m. kir. közp. vegykerl.
kémiai és állomás.
[Földmívelés m. kir. ministerium]
Sz. 1437

1892. Az orsz. m. kir. chemiai intézet és központi vegykerleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a **Cognac-Ipar részvénytársaság** cognacgyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készlethől f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötféle) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találtatott.

Budapest, 1892. okt. hó 28-án.
Az igazgató helyett :
TOTH s. k.
Kapható Szarvason: Réthy Sándor
fűszer csemege kereskedőnél.

Eszenciák

rum, cognac, minden műszeszes italok asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkülönbözőbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú vegyileg tisztaszeneciát kellemes ízű borecetet és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek.

Kiváló eredményért kezeskedek.

Árlapot bérmentve küldök

Pollák Károly Fülöp.

Eszenciák-különlegességek gyára.

P r a g a.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N.

ELVÁLLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDÁSZAT KÖRÉBE VÁGÓ MUNKÁKAT, ÚGYMINT
DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,
ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL
ÉTLAPOK, VÁROSI ÉSKÖZSÉGIHIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,
JEGYZÉKEK CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb.

Egy jó házból való fiú tanonczúl felvétetik Szikes Antal könyvnyomdájában
Minden hazai hirlapra és regényre előfizetés elfogadtatik.